

Генерал-майор
С. Кульчицький

Полковник
С. Бульдович

Майор
В. Курилович

Капітан
С. Кравченко

Прапорщик
В. Білошкурський

Прапорщик
В. Ліпський

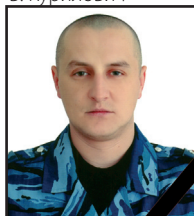
Старший лейтенант
міліції П. Безпалько

Старший лейтенант
міліції В. Семанук

Старший прапорщик
міліції В. Шарабуряк

Прапорщик міліції
В. Лисенчук

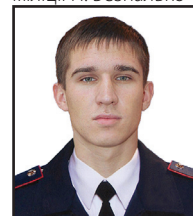
Старшина міліції
П. Остап'юк

Старший сержант
міліції В. Яков'як

Старший солдат
В. Ісадченко

Сержант Д. Шелемін

Заплаче мати не одна, заплаче Україна...

Минулими вихідними в різних куточках країни прощалися з військовослужбовцями Національної гвардії України та працівниками міліції, що поклали життя під час анти-терористичної операції на східних теренах держави.

29 травня близько 12.30 біля Слов'янська, що на Донеччині, бойовики-сепаратисти обстріляли вертоліт Мі-8 Нацгвардії з бортовим номером «16», який виконував плановий обліт блокпостів. Моторшні кадри відеозапису свідчать: екіпаж «борту-16», підбитого пострілом із переносного зенітного ракетного комплексу й охопленого полум'ям, борючись до останнього, намагаючись здійснити аварійну посадку. Проте внаслідок падіння вибухнули баки з паливом. Дивом уцілів лише один гвардієць – другий пілот старший лейтенант Олександр Макеєнко, що дістав тяжкі травми й нині перебуває в харківському військовому госпіталі.

Під час цієї трагедії загинули шестеро гвардійців: генерал-майор Сергій Кульчицький, полковник Бульдович, майор Віталій Курилович, капітан Сергій Кравченко, прапорщики Валентин Білошкурський і Віктор Ліпський, а також шість працівників спеціальної роти міліції УМВС України в Івано-Франківській області: старші лейтенанти міліції Петро Безпалько і Василь Семанук, старший прапорщик міліції Володимир Шарабуряк, прапорщик міліції Володимир Лисенчук, старшина міліції Петро Остап'юк, старший сержант міліції Віктор Яков'як.

Ударом у відповідь сили АТО знищили групу терористів, що здійснила обстріл вертольота...

50-річний генерал-майор Сергій Кульчицький присвятив військовій службі понад 32 роки. Випускник Уссурийського суворовського військового училища, Далекосхідного вищого загальної військового командного училища та Національної академії оборони України, він пройшов яскравий службовий шлях від командира взводу морської піхоти радянського Північного флоту до начальника управління бойової та спеціальної підготовки Головного управління НГУ. Був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня й орденом Богдана Хмельницького III ступеня. Сергій Петрович мав чудову родину – дружину, сина, доньку.

Заступник командира Гвардійської авіаційної бази НГУ з льотної підготовки 40-літній полковник Сергій Іванович Бульдович та його однополчанин старший бортовий технік – інструктор 39-річний капітан Сергій Миколайович Кравченко були членами екіпажу збитого вертольота. Випускник Сизранського вищого військового авіаційного училища льотчиків полковник Бульдович присвятив військовій авіації 23 роки життя. Досвідченим авіатором був і випускник Київського інституту

ВПС капітан Кравченко – мав за плечима майже 22 роки служби. В Олександрії на Кіровоградщині Сергія Івановича чекали дружина й син, Сергія Миколайовича – дружина та два сини.

40-літній майор Віталій Іванович Курилович усі 22 роки військової кар'єри прослужив у павлоградському полку НГУ з охорони особливо важливих державних об'єктів – від рядового строкової служби до начальника групи бойової та спеціальної підготовки частини, 2008-го закінчив Академію ВВ МВС. В осиротілій родині залишилися дружина й два сини.

Військовослужбовці полку спеціального призначення НГУ «Ягуар», дислокованого на Вінниччині, 34-річний прапорщик Валентин Білошкурський та 31-літній випускник Вінницького державного педагогічного університету прапорщик Віктор Ліпський пройшли строкову військову службу у ВВ МВС, після чого стали до лав професійних військових правоохоронців. Служили в одному відділенні, обіймали посади інструкторів – старших кулеметників. Прапорщик Білошкурський присвятив службі Батьківщині близько 13 років, прапорщик Ліпський – майже 12. Вдома Валентина Васильовича не дочекалася дружина й 11-літня донька, Віктора Володимировича – дружина та 10-річний син.

Того ж дня, 29 травня, поблизу Кам'янки на Харківщині терористи обстріляли зі стрілецької зброї та підствольних гранатометів вантажівку, що перевозила військовослужбовців дніпропетровського полку охорони громадського порядку НГУ. Унаслідок цього нападу зазнав смертельного поранення 19-річний військово-

ДОПОМОЖЕМО!

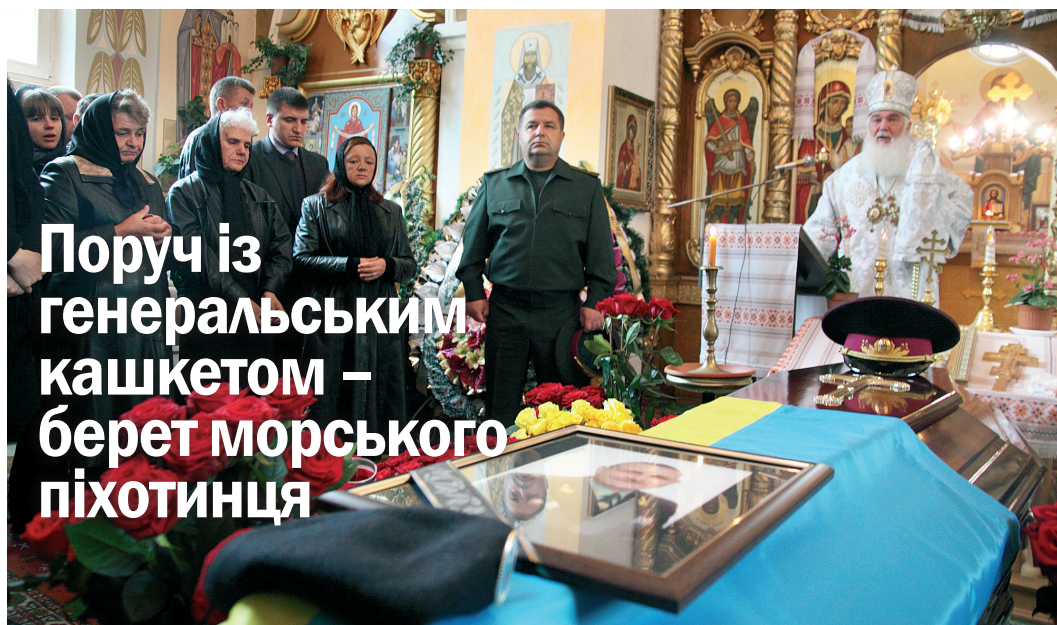
Охочі надати фінансову допомогу на лікування старшого лейтенанта Олександра Миколайовича Макеєнка, що перебуває в тяжкому стані у військовому госпіталі, можуть перерахувати кошти на картковий рахунок «ПриватБанку» 5168 7572 6620 8810, одержувач – Макеєнко Наталя Анатоліївна.

службовець строкової служби старший солдат Володимир Ісадченко. Його повернення на Одещині з нетерпінням чекали батьки й молодша сестра...

Наступної доби, вночі 30 травня, зупинилося серце 22-літнього військовослужбовця за контрактом сержанта Дмитра Шелеміна, що проходив службу в батальйоні з конвоювання та охорони підсудних луганського полку НГУ. За два дні до того Дмитро ніс службу на вогневій позиції біля КПШ, коли на військове містечко батальйону вчинили напад озброєної бойовики. Відбиваючи цей штурм, сержант Шелемін дістав осколково поранення в голову й груди. Два дні лікарі боролися за його життя, але травми були надто тяжкі. Смерть Дмитра стала неоправданою утратою для його матері й молодшого брата.

Наказом командувача НГУ № 54 від 30 травня 2014 року за мужність, відвагу, самовідданість, виявлені під час виконання військового обов'язку, генерал-майора Сергія Кульчицького та ще дев'ять загиблих військовослужбовців НГУ зараховано навечно до списків військових частин, в яких вони проходили службу.

Сергій ДІДК,
м. Київ

Поруч із генеральським кашкетом – берет морського піхотинця

31 травня у Львові вперше в історії незалежної України з військовими почесними був похований генерал, що загинув у бою. Начальник управління бойової та спеціальної підготовки Головного управління Національної гвардії України генерал-майор Сергій Кульчицький розділив трагічну долю з 11 побратимами, воїнами НГУ і працівниками спецпідрозділу міліції, життя яких обірвалося 29 травня на Донеччині: їхній вертоліт збили терористи. Той день був останнім днем його відрадження, після якого Сергій Петрович збирався приїхати до своєї родини у Львів...

У заупокійному молебні, який пройшов у храмі Святого Рівноапостольного Великого князя Володимира, що на території Римнікського полку НГУ, та церемонії поховання на львівському Личаківському цвинтарі разом із рідними та близькими, однополчанами-гвардійцями й ветеранами, керівниками центральних і місцевих органів влади та силових структур Львівщини взяли участь тисячі людей. Під зли-

вою генерала вшановували і не знайомі з ним прості львів'яни, і товариші по службі, що приїхали з різних куточків України.

За словами начальника відділення виховної роботи 2-ї Галицької окремої бригади НГУ підполковника Ростислава Вовка, Кульчицький не відсиджувався в кабінеті. «Сергій Петрович завжди був привітним – і з полковником, і з двірником. Для солдатів він був, як батько: дбав про них, організовував їм цікаве дозвілля...».

«Під Слов'янськом генерал Кульчицький жив разом із солдатами, розділяючи з ними всі тяготи польового побуту. Він мав дуже високий авторитет серед підлеглих, був людяним і водночас – мужнім...» – розповів старший лейтенант Олексій Пальваль, командир 1-го резервного батальйону Нацгвардії України, підготовкою якого особисто керував Сергій Петрович.

«Плаче родина, плачуть друзі, плаче небо. Це велике горе, це велика біда. Біда для всіх нас. Те, що ми бачимо щодня, що робиться на сході нашої держави, – це наша трагедія. Тільки завдяки таким мужнім генералам цієї біди меншає. Вони на свої груди приймають кулі, які могли влучити в кожного з нас із вами...» – душевні слова знайшов міський голова Львова Андрій Садовий.

«Сергій Петрович був чудовою людиною. Він до всіх ста-

вився по-людськи, приймав уважені, розумні рішення, турбувався про підлеглих. Генерал Кульчицький довів, що в нас є військові, здатні захищати нашу державу. На його прикладі та прикладі всіх, хто загинув, ми виховуватимемо майбутнє військо», – сказав командувач Національної гвардії України генерал-лейтенант Степан Полторак.

Заступник міністра внутрішніх справ Микола Величкович наголосив: «Ми втратили великого друга, ми втратили велику людину. До слів скорботи долучаються не лише однополчани, з якими він пройшов свій військовий шлях, а й побратими, яких він учив боронити державу, і які нині несуть службу на Сході. Він загинув за Україну. МВС сумує разом із вами. Нехай земля йому буде пером...».

Група ветеранів поклала на труну генерала чорний «морпівський» берет. Колишній командир бригади морської піхоти полковник Володимир Волошин сказав: «Сергій Петрович – мій найкращий та близький друг, з яким ми починали службу на Північному флоті. Це була людина честі, а по духу – справжній морський піхотинець. Сьогодні багато людей телефонували мені з Росії – ті, хто мав честь із ним служити, передавали свої співчуття його родині. Усі ми повинні розуміти, що те, що тепер відбувається, – це вина політиків, а не людей, які живуть у Росії. Сергій Петрович залишиться в нас у душі, у нашій пам'яті та в історії морської піхоти України. Герої не вмирають!...».

Вадим ГОЛУБ,
м. Львів.
Фото автора

Прикарпаття оплакує своїх синів

Протягом трьох днів на Івано-Франківщині тривала жалоба, оголошена за шістьма міліціонерами, що загинули під Слов'янськом. Портрети полеглих земляків, виставлені біля обеліску загиблим правоохоронцям, що неподалік будівлі обласного УМВС, незабаром були вкриті куклами квітів, а наймолодші жителі Прикарпаття 30 травня вшанували їхню пам'ять хвилиною мовчання під час шкільних урочистих лінійок з нагоди свята останнього дзвоника...

У шести загиблих – різні долі, проте в них є чимало спільного. У кожного за плечима – строкова військова служба, усі свого часу стали до лав підрозділу міліції особливого призначення «Беркут», не раз брали участь у забезпеченні охорони громадського порядку в Івано-Франківську, населених пунктах області та в операціях із затримання озброєних злочинців. Вони пройшли крізь горнило подій Євромайдану в столиці України, не згнъбивши своєї честі, але згодом зазнали обструкції з боку земляків, для яких ненависною була сама назва їхнього спецпідрозділу... Та, попри це, продовжили службу в «переформатованій» спеціальній роті міліції, а коли виникла потреба – стали на захист Батьківщини й протягом 35 днів у надзвичайно складних умовах брали участь в антитерористичній операції на східних теренах держави...

Усі вони віддали життя за

Україну – і саме тому разом з особовим складом УМВС, керівництвом області та міста тисячі іванофранківців вклонились їхній пам'яті під час громадської панахиди, богослужіння в Катедральному Соборі та церемонії поховання трьох із них – Петра Безпалька, Василя Семанюка та Володимира Шарабуряка – у Меморіальному сквері в центрі міста (ще двох загиблих поховано в рідних селах Коломийського району, тіло шостого правоохоронця, Петра Остап'юка, буде доставлено на батьківщину 5 червня).

Жахлива примха долі: трагедія, що забрала життя шістьох працівників міліції Прикарпаття, сталась у Міжнародний день миротворців ООН, коли весь світ вшановував і вітав людей, які оберігали мир у різних куточках планети. Одним із загиблих 29 травня 2014 р. був колишній борець Спеціального миротворчого підрозділу МВС України у скла-

ді міжнародних поліцейських сил Місії ООН у справах Автономного Краю Косово 33-річний старший лейтенант міліції Петро Безпалько. Петро Васильович працював в органах внутрішніх справ із 2001 року, у 2004–2005 рр. виконував миротворчу місію в Косові, дістав при цьому тяжку травму, але повернувся до лав рідного спецпідрозділу. 2011-го закінчив Національну академію внутрішніх справ. Без батька залишилися троє дітей: син та дві доньки...

34-літній випускник приватного вищого навчального закладу «Галицька академія» старший лейтенант міліції Василь Васильович Семанюк відслужив в ОВС 13 років. Мав маленьку донечку.

Ніколи не дочекаються на повернення додому батька двоє дітей прапорщика міліції Володимира Васильовича Лисенчука, що лише трохи не дожив до 30-річчя, присвятивши роботу в міліції дев'ять літ.

Найстарший серед загиблих, 37-річний старший прапорщик міліції Володимир Богданович Шарабуряк, віддав службі в ОВС 16 років. Він був неодружений, як і двоє наймолодших, 25-літніх, колег – випускник Івано-Франківського коледжу фізичного виховання старшина міліції Петро Володимирович Остап'юк і колишній солдат-строковик столичної бригади внутрішніх військ МВС старший сержант міліції Віктор Петрович Яков'як.

Вічна їм пам'ять!

Сергій КОВАЛЕНКО, «ІЗ»

Він був учителем Загинув, як

27 травня в селі Гайшині Переяслав-Хмельницького району Київської області з військовими почесами провели в останню путь резервіста Національної гвардії України Станіслава Зінчика, що загинув під час участі в антитерористичній операції на Донеччині.

Станіслав Михайлович народився 22 вересня 1975 року. Після закінчення середньої школи пройшов строкову військову службу в підрозділі Прикарпатського військ, дислокованому в місті Іллічівську. 2001-го закінчив Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет, працював учителем української мови та літератури в місцевій школі. Активно займався спортом – фітнесом, плаванням, футболом, альпінізмом. З початком подій Євромайдану він став до лав громадських активістів, а згодом одним з перших добровольців уклав контракт про проходження служби у військовому резерві Нацгвардії й пройшов курс бойової підготовки, зарекомендувавши себе сумлінним солдатом і добрим товаришем.

Діставши наказ відбутися на схід, Станіслав Михайлович без вагань вирушив зі зброєю в руках боронити цілісність української держави, залишивши вдома дружину та семимісячного сина. Вечері 24 травня блокпост на східній

Проведено ротацію батальйонів НГУ

29 травня в Новопетрівському навчальному центрі Національної гвардії України відбувся урочистий мітинг із нагоди від'їзду 2-го резервного батальйону НГУ в район виконання завдань.

До строю бійців, що вже пройшли курс підготовки й склали Військову присягу, звернувся секретар РНБО Андрій Парубій: «На сході нашої держави, де вже доблесно несе службу перший батальйон резервістів, у складній оперативній обстановці, коли свистять кулі над головами, гартуються безстрашний дух нації та справжня еліта української армії». Також він побажав воїнам сили духу й мужності.

Командувач Національної гвардії України генерал-лейтенант Степан Полторак висловив впевненість, що резервісти 2-го батальйону за прикладом побратимів під час виконання завдань на сході держави з честю нести будуть звання захисників Вітчизни.

Згодом секретар РНБО повідомив на своїй сторінці у «Фейсбуку», що 1 червня бійці 2-го резервного батальйону НГУ заступили на бойові пости навколо Слов'янська й того ж дня здійснили перше затримання сепаратистів. Тим часом 31 травня в Нових Петрівцях урочисто зустріли 1-й резервний батальйон Національної гвардії України, що повернувся з бойового чергування, яке він ніс із 15 квітня в районі Ізюма та Слов'янська.

За словами представників командування Північного оперативного-територіального об'єднання НГУ, вишкіл резервістів 1-го батальйону, згуртованість, смі-

ливість і рішучість, виявлені під час збройних протистоянь, часто отримували високу оцінку керівництва антитерористичної операції, командування Нацгвардії та перших осіб держави, підрозділ не раз відзначено як один з найефективніших у боротьбі з терористами.

На заході гвардійці-резервісти вшанували хвилиною мовчання загиблих побратимів і вирішили наступного дня відвідати село Гайшин Переяслав-Хмельницького району Київщини, щоб віддати шану загиблому під час АТО рядовому резерву Станіславу Зінчику. Командування надало вичерпні відповіді на запитання резервістів, а офіцери штабу столичного з'єднання НГУ зробили уточнення щодо оформлення документів для надання пільг, гарантованих державою для учасників АТО.

Ірина МАКАРЧЕНКО,
Євген РОЖЕНЮК, м. Київ.
Фото **Романа ГЕРАСИМЕНКА**
та **Дмитра ЖМОВКИ**

Елем. солдат

околиці міста Слов'янська, де разом з бойовими товаришами ніс службу рядовий резерву Зінчик, атакували озброєні терористи. Під час бою, що тривав близько двох годин, два гвардійці дістали поранення. Коли в блокпост влучила ворожа граната, Станіслав Михайлович встиг закрити собою однополчан...

Останню шану полеглому гвардійцю віддали його родичі, друзі, однополчани та односельці, із прощальним словом виступили командир столичного з'єднання НГУ полковник Роман Леонівич, виконувач обов'язків командира підрозділу, в якому служив покійний, майор Володимир Младенов, голова Гайшинської сільської ради Олександр Тур, заупокійне богослужіння відправив настоятель храму Іоана Богослова отець Олег.

Євген РОЖЕНЮК,
м. Київ.
Фото автора

ДО РЕЧІ

За рішенням міністра внутрішніх справ Арсена Авакова, на базі 1-ї роти добровольчого батальйону територіальної оборони «Донбас» створено однойменний 3-й резервний батальйон спеціального призначення Національної гвардії України.

Днями «кістяк» нового підрозділу прибув на полігон НГУ, що під Києвом, де відбуватимуться його формування, підготовка та бойове злагодження. Бійців озброють, екіпірують і забезпечать транспортом. Лише протягом 1–2 червня до «Донбасу» вступило більш як 100 добровольців, 40 із яких – активісти «Самооборони Євромайдану». Нині

підрозділ налічує вже близько 300 осіб віком від 18 до 55 років, близько 40% із них – колишні військові, значна частина яких пройшла «гарячі точки». Це особливо помітно за результатами завдань, покладених на підрозділ: стрільцької зброї та гранатометів.

«Більшість особового складу вже готова підписати контракт про проходження служби у військовому резерві Національної гвардії України, – зазначив командир батальйону офіцер запасу Семен Семенченко. – Ми маємо на меті створити військовий підрозділ нового типу, тож і методи роботи кардинально змінені. Зокрема, максимально прискорено проходження особовим складом медичного огляду та проведення спеціальної перевірки. Відбір до батальйону здійснює безпосередньо його командування з урахуванням особистих якостей кожного кандидата та особливостей завдань, покладених на підрозділ». За словами комбата, основними напрямками діяльності батальйону спеціального призначення НГУ «Донбас» буде ведення розвідки, протидиверсійні та протистурмові операції, участь в охороні державного кордону від прориву мобільних груп диверсантів і терористів.

Євген РОЖЕНЮК, м. Київ.
Фото автора